

послю не отъ среды челоуѣцы-тѣ, нито отъ сонма на Ангелы-тѣ, *а отъ Отца*. Но това развързваніе на недоумѣванія-та, що ся произвѣдохъ отъ първы-ты двѣ думы, ражда новъ еше по-труденъ въпросъ: кой е този велики Утѣшитель, когото Сынъ Божій ще проводи отъ Бога Отца? И какво ще рече, че Сынъ Божій, кому-то слѣдъ въскръсваніе-то *дае-ся всяка власть на небеси и на земли*, Матѹ. XXIII 18, въ това сжщо-то време ще проводи Утѣшителя не просто отъ своя та Божественна власть, *а отъ Отца*?—За да развърже това съвършенно Іисусъ Христосъ най-сетнѣ открыва сжщо-то Сжщество на Утѣшителя: *Духъ истины, иже отъ Отца исхо-дитъ*. Като да е рѣклъ Той тжй: «Азъ казахъ: *по-слю отъ Отца*, за това защото ще проводж не «сътворенъ и на Моя-та власть не покоренъ Духъ, «но Духъ, който *отъ Отца има вѣчно начало на «Своя-та Божественна Впостась.*»

И. Но Іисусъ Христосъ говори сжщо-то и за Св. Духа: *отъ Моего пріемлетъ*. Іоан. XVI 14.

У. Приложи при тыя думы и що слѣдвжтъ подиръ тѣхъ: тогова ще видишъ, за коя причинж тѣи сж казаны: *отъ Моего пріиметъ и възвьститъ вамъ*. Видишъ ли че Св. Духъ *пріиметъ отъ Сына Бо-жія*, който вече бѣше Учитель на Апостолы-тѣ, ще заеме онова, *що ще възвьсти на Апостолы-тъ*, си-рѣчь, *истинж-тж и ученіе-то*, както и по-горѣ е казано въ сжщія разговоръ Іисусъ Христовъ: *Егда же пріидетъ Онъ, Духъ истины, наставитъ вы на вся-*